

PÆDAGOGIK 24. jun. 2016 | kl. 07:20 - Folkeskolen nr. 12 2016

På teatret lærer eleverne om kropssprog og følelser

Af: Cathrine Bangild

Med farvestrålende parykker og tylskørter prøvede elever fra Sølvgades Skole grænser af på Anemone Teatret.



Eleverne klædte sig ud og opfandt deres egen karakter. Den gule paryk forvandlede eleven til en model, der spankulerede selvsikkert rundt på scenen. Eleverne bare g

Samarbejde med teatret

Anemone Teatret er et børneteater, som har eksisteret i 32 år. Samarbejdet mellem Sølvgades Skole og te-atret er en del af åben skole. Det knytter sig primært til indskolingen, men der har også været 4.-klasser på besøg på teatret. Eleverne deltager i workshops og ser en forestilling på teatret, hvor de også møder skue-spillerne og selv prøver kræfter med skuespillet. Teatret har selv udarbejdet læringsmål, som de arbejder med i samarbejdet.

På den sorte scene lyser spotlamperne ned mod tyve børn. Nogle af dem går rundt og tager sig til deres foroverbøjede rygge, andre rækker en arm frem, som om de griber om en usynlig stok. Anstrengte lyde som »ahh« og »åhh« får dem til at lyde, som om de er 80 år ældre, end deres unge ansigter indikerer.

»I må gerne overdrive lidt mere«, siger teaterinstruktør Mette Andrée. »EEEUH!« Volumenen stiger i det forpinte kor.

Børnene går i 2. klasse på Sølvgedes Skole i København. I dag er de på besøg i Anemone Teatret, som også ligger i København. Det har de været før. Skolen og teatret har nemlig indgået et samarbejde, hvor klasserne kommer på besøg på teatret, og teatret besøger skolen.

Elevernes første opgave var at danse til Michael Jacksons sang »Beat it«. De er nu i gang med næste øvelse, som går ud på, at Mette Andrée beskriver en scene, knipser med fingrene, og så skal eleverne spille den. Derfor humper de omkring som gamle mennesker. KNIPS! Nu famler eleverne sig frem til en postkasse, som er svær at finde i tågen.

Rækker af små stole med røde, velourbeklædte sæder tårner sig op foran scenen, men de er tomme. I dag er det eleverne, der står for underholdningen.

Styrke bevidstheden om kropssprog

En pose med tylskørter, badehætter, solbriller, parykker og tangokjoler tømmes ud på gulvet i en bunke, som eleverne hurtigt går i gang med at rode i. To drenge hiver i nogle genstande, som har sat sig fast i hinanden. De er ved at komme op at skændes, indtil det går op for dem, at den ene dreng vil have sværdet, og den anden vil have de lyserøde alfevinger.

Nu skal eleverne klæde sig ud og finde på deres egen karakter. Mette Andrée beder dem lukke øjnene og overveje, hvad karakteren skal hedde, hvordan den bevæger sig, og hvilket humør den er i. Formålet med øvelserne i dag er, at eleverne skal blive mere bevidste om deres eget og klassekammeraternes kropssprog.

»Børn er generelt ikke så opmærksomme på, hvad deres kropssprog betyder i forhold til relationer og trivsel. Jeg synes stadig som voksen, at det er en stor udfordring at være opmærksom på mit kropssprog. Det er ikke altid, man signalerer det, man tror, man signalerer. Det kan være, man siger noget med sin tale, men noget helt andet med sin krop, og så bliver man misforstået. Desværre aner man det ikke, for man er ikke klar over, at kropssproget ofte betyder mere end det talte sprog, og at uoverensstemmelsen mellem de to sprog er kilden til mange misforståelser og konflikter. Derfor er det vigtigt, at man lærer om kropssprog, fra man er lille«, siger teaterinstruktør og dagens underviser Mette Andrée.

Undervisningen på teatret skal altså styrke eleverne i deres bevidsthed om kropssprog, så de blandt andet bliver bedre til at tyde hinandens grænser.

Drama skaber selvtillid

De udklædte elever står nu klar til at vise, hvilken karakter de har fundet på. En pige med stor, gul paryk spankulerer selvsikkert rundt på scenen, mens en dreng med afrohår og Elvis-solbriller kalder sig selv Fedhår Christian og har opfundet sin egen gang, som får afroen til at hoppe på hans hoved. Drengen med de lyserøde alfevinger sætter en hånd på hoften og skruer op for tonelejet, da han bliver spurgt, hvad hans karakter hedder.

»Jeg hedder Sofie«, siger han og svinger hoften til højre.

De fleste elever har valgt, at deres karakter skal være glad. Og det er ikke så mærkeligt, for ifølge klassens lærer, Eva V. Aagaard, har samarbejdet med teatret skabt mere selvtillid hos eleverne.

»Jeg ser pludselig nogle elever, som nogle gange kan have lidt svært ved det boglige, folde sig ud og udtrykke sig. De har større selvværd, når de har plads til at være sig selv gennem dramaet. Og når de er blevet anerkendt der, så oplever de også, at de bliver set«, siger hun.

Når Eva V. Aagaard oplever, at en elev har det svært, prøver hun at overføre metoderne fra undervisningen på teatret. Her er det måske især elever, som er boligt svagere, der kan drage nytte af undervisningen fra teatret. Opstår der for eksempel en situation, hvor en elev har svært ved at løse en skriveopgave, beder Eva V. Aagaard eleven om at huske tilbage på et tidspunkt i teaterundervisningen, hvor eleven gjorde det godt. Det hjælper dem til at finde inspiration til at skrive.

Tryghed i fællesskabet

Undervisningen på teatret er ved at være slut, men først skal eleverne en for en gå catwalk i deres kostumer foran klassekammeraterne på scenen. Ifølge både Mette Andrée og lærer Eva V. Aagaard er det vigtigt, at eleverne lærer at være trygge, når de skal stå foran mange mennesker.

»Det er ikke, fordi alle skal være ekstroverte, det handler mere om, at man skal overvinde sin nervøsitet, når man skal præsentere noget for andre. Jeg kan forestille mig, at der er mange, der har ondt i maven over at skulle stå og fremlægge foran sin klasse. Jo hurtigere man kommer i gang med at få et lidt mere afslappet forhold til at kunne tale foran store forsamlinger, jo bedre«, siger Mette Andrée.

Og det lader til, at undervisningen har virket. For selvom nogle af eleverne først er for generte til at tage en tur alene ned ad scenen, vover de sig alligevel op foran publikummet i grønne, blå og gule parykker, mavedanserbælte og solbriller.

Eva V. Aagaard kan mærke, at hendes elever er blevet mere trygge, men hun mener også, at teaterundervisningen tjener et højere formål.

»Eleverne er blevet bedre til at stille sig op foran hinanden, og det kommer de jo til at bruge, hver gang de har fremlæggelser, eller hvis de skal møde nye mennesker. Men det handler også om, at de i klassen bliver puttet ind i et fællesskab, som de ikke selv har valgt, og så har de brug for nogle redskaber til at kunne være i det. Så det er også en del af den store forkromede borgerskabsplan, at de lærer at kunne indgå i et stort fællesskab i sidste ende«, siger Eva V. Aagaard.

Vandkunsten 12, 1015 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk